

ת"פ 48950/07/15 - מדינת ישראל נגד יוסף אבו לבן - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

20 דצמבר 2016

ת"פ 48950-07-15 מדינת ישראל נ' אבו לבן

ת"פ 48957-07-15

לפני כבוד השופט יואב עטר

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד ענבר וינשטוק

נגד

הנאשם

יוסף אבו לבן - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד ראוף נאג'ר

גזר דין

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירות **איומים** (לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1997), **ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות** (עבירה לפי סעיף 382(א) לחוק הנ"ל).

2. כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם אוחד שני אישומים שעניינו של האישום השני (הקודם בחודש מבחינה כרונולוגית לאירוע נשוא האישום הראשון), הנאשם תקף ביחד עם אחיו אח נוסף של השניים, וזאת לאחר שנכנסו לביתו, טענו כי בתו קיללה את בנו של האח האחר, ואז האח האחר נטל מוט ברזל והכה את המתלונן ברגלו השמאלית בעוד הנאשם יידה לעברו אבן משתלבת שפגעה בבטנו. המתלונן נחבל כמפורט בכתב האישום המתוקן. עניינו של האישום הראשון (המאוחר מבחינה כרונולוגית לאירוע נשוא האישום השני) בכך שעל רקע רצונה של אחותו של הנאשם ללכת לעבודתה איים עליה כי אם לא תיכנס הביתה בשעה שהורה לה לעשות כן יפגע בה.

3. ביום 16.11.15 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון בו יטענו במשותף למאסר על תנאי, קנס ופיצוי משמעותי, ובנוסף הוסכם כי המאשימה תטען לעונש מאסר בפועל בן שישה חודשים שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות.

4. הוסכם בין הצדדים כי הטיעונים לעונש יידחו עד לאחר קבלת תסקיר.

5. בהמשך, לאחר הגשת התסקיר ולאחר מספר דחיות, לבקשת ההגנה, ביקש הנאשם לחזור בו מהודאתו ולבטל את הכרעת-הדין. בהחלטתי מיום 3.11.16 קבעתי כי לא מתקיימות הנסיבות המצדיקות מתן אפשרות לנאשם לחזור בו מהודאתו בשל הנימוקים שפורטו שם.

תסקיר שירות המבחן

6. מהתסקיר עולה כי הנאשם אב לשבעה ילדים, המתגורר ברהט ואינו עובד מזה כעשרים שנה.
7. כעולה מהתסקיר, הנאשם לא נטל אחריות על ביצוע העבירות.
8. כעולה מהתסקיר, המתלונן נשוא האישום השני ציין כי חש נרדף ומאויים על-ידי הנאשם, והביע חשש מפניו.
9. שירות המבחן התרשם כי חשיבתו של הנאשם מאופיינת בנוקשות ובקונקרטיות.
10. שירות המבחן עמד על כך שהנאשם התקשה במהלך חייו להשתלב במסגרות חינוכיות ותעסוקתיות ולנהל אורח חיים תעסוקתי ומשפחתי יציב.
11. הנאשם הביע מוטיבציה לקיום אורח חיים נורמטיבי.
12. שירות המבחן התרשם מקיומם של מספר גורמי סיכון, לרבות קושי בעמידה בגבולות, וציין כי הוא מתקשה להעריך באופן מלא את הסיכון הנשקף מפני הנאשם.
13. בסופו של יום ציין שירות המבחן כי הוא נמנע מהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם.

טענות הצדדים

14. באת-כוח המאשימה עמדה על חומרת העבירות, עמדה על עברו הפלילי של הנאשם, טענה כי על מתחם העונש ההולם לנוע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל. באת-כוח המאשימה עמדה על תחושת הקרבתו של הנאשם ועל הנסיבות המקלות בעניינו, ועתרה לאמץ את הסדר הטיעון ולהשית על הנאשם מאסר בפועל בן שישה חודשים שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות.
15. בא-כוח הנאשם טען כי עברו של הנאשם לא כולל עבירות חמורות במיוחד, וכי הרשעתו האחרונה הנה משנת 2007. טען כי הנאשם הוא אדם נורמטיבי, שגם אם נהג שלא כשורה הרי שלא גרם לנזק משמעותי. בא-כוח הנאשם ביקש ליתן דגש להקשרם של הדברים, מקום שמדובר במשפחה שמרנית, טען כי הנאשם כיום בקשר טוב עם אחותו, עמד על חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה, מקום שהאחר הוא שתקף את המתלונן במוט ברזל, טען כי הנאשם עצמו נחבל באירוע, עמד על נסיבותיו האישיות, לרבות מצבו

הבריאות, טען כי על מתחם העונש ההולם לנוע בין קנס ופיצוי לבין מאסר בן חודשיים שיכול וירוצה בעבודות שירות, וביקש להסתפק בענישה בדמות קנס, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

16. הנאשם בדבריו לעונש טען כי לא ביצע את העבירות.

דין והכרעה

17. מקום בו הצדדים הגיעו להסדר טווח, הרי שכלל שבית-המשפט ימצא שיש לכבד את הסדר הטיעון, ובכפוף לכך שבית-המשפט אכן יעצור בכל התחנות הנדרשות בגדר תיקון 113, דומה כי אין צורך בקביעת מתחם עונש הולם.

18. בעניינו של הנאשם, לאור נימוקי הצדדים, סבורני כי הסדר הטיעון סביר, ויש מקום לאמצו, ועל-כן, משבדעתי לגזור את דינו של הנאשם בתוך גדר מנעד העונש עליו הסכימו הצדדים לא מצאתי מקום לקבוע מתחם.

19. העבירות בהן הורשע הנאשם חמורות.

20. תקיפת המתלונן בתוך ביתו שלו, בצוותא חדא, כשהתוקפים עושים שימוש באבן משתלבת ובמוט ברזל, חמורה וקשה.

21. העובדה שהשניים גרמו למתלונן לחבלות מעצימה את החומרה.

22. ביחס לענישה בתוך אותו מנעד עונש הולם לקחתי בחשבון את העובדה שלנאשם עבר פלילי מכביד הכולל תשע הרשעות קודמות בגין שורה ארוכה של עבירות אלימות, איומים, נשק, רכוש ועוד.

23. על-פני הדברים, מקום בו לנאשם עבר פלילי מכביד, לרבות בעבירות אלימות, הרי שהסדר הטיעון נחזה כמקל במיוחד, וסבורני כי בעניין זה, רק העובדה שחלפה תקופה ארוכה יחסית מאז הרשעתו האחרונה בעבירת אלימות (בשנת 2009, בגין ביצוע עבירה משנת 2007) הופכת את ההסדר לסביר חרף אותו עבר פלילי מכביד.

24. סבורני כי פרק הזמן שחלף מאז ההרשעה האחרונה ומאז ביצוע העבירה האחרונה מגולם לקולא בהסדר הטיעון עצמו, מקום בו הרף העליון של ההסדר על פניו נמוך גם ביחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות וגם ביחס לנסיבות העושה, ובפרט מקום שהמדובר בשילוב בין שני מתלוננים שהם שני בני משפחה שנפלו קרבן למעשי הנאשם בשני אירועים שונים.

25. ביחס לאירוע נשוא האישום הראשון, לא ניתן להתעלם מהרקע לביצוע העבירה. אין המדובר באיום מילולי בעלמא, אלא במי שמונע מאחותו, באיומים, מלנהל את חייה כאוות נפשה בכל הקשור לזכותה לצאת לעבודה.

26. שיקול נוסף לחומרה נובע מהחשש שהביע המתלונן נשוא האישום השני מפני הנאשם גם כעת.

27. לקולת הנאשם שקלתי את מצבו הבריאותי כעולה מהמסמכים שהוגשו ומטיעוני בא-כוחו.

28. לקולת הנאשם שקלתי את הודאתו אשר בפני עצמה מגלמת נטילת אחריות (גם אם כעולה מהתסקיר ומדבריו המאוחרים של הנאשם זו לכל היותר חלקית).

29. לקולת הנאשם שקלתי את החיסכון בזמן שיפוטי כפועל יוצא מהודאתו.

30. הצדדים הסכימו כי יש מקום לחייב את הנאשם בפיצוי משמעותי לשני המתלוננים. סבורני כי זה אכן נדרש, הן נוכח הפגיעות הפיסיות שנגרמו למתלונן והן נוכח הפגיעה בשלוות נפשם של שני המתלוננים, בתחושת הביטחון האישי של שני המתלוננים, ובגין הטלת האימה עליהם.

31. כאמור, הצדדים הסכימו כי הסדר הטיעון יכלול גם השתתפות קנס. יחד עם זאת, בהינתן מצבו הכלכלי כעולה מהתסקיר, סבורני כי אין מקום להכביד על הנאשם בגובה הקנס, ובנוסף ניתן לחלקו לשיעורים על מנת להקל על הנאשם בנשיאתו.

32. לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששקלתי את השיקולים הצריכים לעניין, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. חמישה חודשי מאסר בפועל. הנאשם יוכל לִכְצוֹת את עונשו בדרך של עבודות שירות, בהתאם ובכפוף לאמור בחוות הדעת מטעם הממונה על עבודות השירות אשר הוגשה.

ב. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות **ביום 16.1.17 עד השעה 08:00** ביחידת עבודות השירות במפקדת מחוז דרום של שב"ס סמוך לכלא אשל, ויבצע את עבודות השירות במקום המפורט בחוות הדעת מטעם הממונה ובהתאם להוראות הממונה או מי מטעמו. הנאשם מזהר כי ככל שלא יבצע את עבודות השירות, בהתאם להוראות הממונה או מי מטעמו, או ככל שלא יתייצב לריצוי העבודות כולן או חלקן, מוסמך הממונה על עבודות השירות להפקיע בהחלטה מנהלית את עבודות השירות באופן בו הנאשם ירצה את יתרת עונשו מאחורי סורג ובריח, במאסר של ממש, בלא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת.

ג. עשרה חודשי מאסר, וזאת על תנאי שלא יעבור משך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ד. חמישה חודשי מאסר, וזאת על תנאי שלא יעבור משך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג עוון ו/או איומים.

ה. פיצוי למתלונן נשוא האישום השני (עד תביעה 2) בסך 7,000 ₪. בהסכמת ההגנה, הפיצוי יקוזז מהפיקדון שהופקד במסגרת הליכי המעצר הקשורים בתיק זה והיתרה ככל שקיימת תשולם בתוך 120 ימים מהיום.

ו. פיצוי למתלוננת נשוא האישום הראשון (עד תביעה 5) בסך 2,500 ₪. בהסכמת ההגנה, הפיצוי יקוזז מהפיקדון שהופקד במסגרת הליכי המעצר הקשורים בתיק זה והיתרה ככל שקיימת תשולם בתוך 120 ימים מהיום.

ז. קנס בסך 4,000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.2.2017 ובכל אחד (1) בחודש שלאחריו. לא יעמוד הנאשם באחד מהשיעורים שנקבעו במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי ומובהרות לנאשם הוראות החוק, ביחס לאפשרות החיוב בתוספת הפיגורים, כמו גם הפעלת המאסר חלף הקנס.

מובהר כי כל סכום שישולם ייזקף תחילה לטובת הפיצוי, ורק לאחר תשלום הפיצוי במלואו, ייזקף לטובת הקנס.

מובהר לנאשם כי עליו לסור למזכירות בימ"ש לשם קבלת שוברי הקנס והפיצוי, וכי לא יתקבלו כל טענות לפיהן הקנס ו/או הפיצוי לא שולמו במועדם בשל אי קבלת שוברים.

אני מורה למזכירות למסור ביד הנאשם את שוברי הקנס והפיצוי, ככל שהנאשם יתייצב במזכירות. מובהר כי אין לשלוח את השוברים בדואר.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום לבימ"ש המחוזי בבאר-שבע.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

ניתנה והודעה היום כ' כסלו תשע"ז, 20/12/2016 במעמד הנוכחים.

יואב עטר , שופט

הוקלדעלידינוריתג'רנו